

וימת הרץ על פני תרזו אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ויקחו אברם ונחזור להם לשלם שם אשת
אברם שרי ושם אשת נחזור מלכה בת הרץ אבי
מלכה ואבי יסכה ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקחו תרזו את אברם בלנו ואת לוט בן הרץ בן
בלנו ואת שרי כלתו אשת אברם בלנו ויצאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד זרץ
וישבו שם ויהיו ימי תרזו חמש שלים ומארתים

שנה וימת תרזו בזרץ

ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכך ומקלך אאר ולברכו בך כל משפחות
האדמה ולך אברם כאשר דבר אליו יהוה ויך
אתו לוט ואברם בן חמש שלים ושלעלים שלנה
בצאתו מזרץ ויקחו אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בזרץ ויצאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלוץ מורה והכנעני אף בארץ וירא יהוה
אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתק משם ההרה
מקדם לבית אל ויט אהלל בית אל מים ודעלי
מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה
ויסע אברם הלך ויסוע הגגה

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה לא ידעתי כי
אשה יפת מראה את והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך ידעתי לא
אזנתי את למען ייטב לי בעבורך וזזיתך לפעלי
בגללך ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים
את האשה כי יפה הוא מאד ויראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית
פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן
ובקר וזמרים ועבדים ושפחות ואתנת וגמלים
וילגע יהוה את פרעה לגעים גדלים ואת ביתו על
דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי
אשתך הוא למה אמרת אזנתי הוא ואקח אתה לי
לאשה ועתה הנה אשתך קחו ולך ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
ולוט עמו הנגבה ואברם כבוד מאד במקלוד בכסף
ובזהב וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלה בתולה בין בית אל ובין העלי
אל מקום המצודא אשר עשה שם בראשונה ויקרא
שם אברם בשם יהוה וגם לוט ההלך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ
לשבת יחדיו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבות
יחדיו ויהי רוב בין רעי מקלוד אברם ובין רעי
מקלוד לוט והכלעלי והפרזי אז ישב בארץ ויאמר
אברם אל לוט אל לא תהי מריבה ביני וביןך ובין
רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו הלא כל
הארץ לפניך הפרד לא מעלי אם השמאל ואימנה
ואם הימין ואשמאילה וישא לוט את עליו וירא
את כל ככר הירדן כי בלה משקה לפני שדות
יהוה את סדם ואת עמרה כלן יהוה כארץ מצרים
באכה צער ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם
ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנען ויאחז
עד סדם ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
שלא לא עליך וראה מן המקום אשר ארסה שם
צפנה ונגבה וקדמה וימה כי את כל הארץ אשר
אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם ושלמתי
את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ויאחז
אברם ויבא וישב בארץ מצרים אשר בוצרו
ובין שם מצודא ליהוה

וידי בימי אמרפל מלך שזער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו
מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
עמרה שלצב מלך אדמה ושלמאבר מלך צבים
ומלך בלע היא צעה כל אלה חזרו אל עימק
השדים הוא ים המלח שתים עשרה שנה עבדו
את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו ובארבע
עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר ארו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוים בהם
ואת האימים בשוה קריתים ואת הזוים בהררם
שעיר עד איל פארץ אשר על המדבר וישבו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את האמרי הישב בוצצין תמר

ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמרה ומלך
צביים ומלך בלע הוא צלע ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים את כדורלעמר מלך עילם ותדעל
מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריון מלך אלסר
ארבעה מלכים את הזמשה ועמק השדים בארת
בארת זמר ולסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה
והנשאים הרגו לסו ויקחו את כל רכש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו ויקחו את לוט ואת
רכשו בן אחי אברם וילכו והוא יעב בסדם ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכף בארמי
ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעליו
ברית אברם וישמעל אברם כי נשבה אחיו וירק
את זנביו ולידי ביתו שמנה עשר ושלו מאות
וירדף עד דן ויחלוק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויבס וירדפם עד חובה אשר משמאל להמשק
וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו
השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדורלעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן
לאל עליון ויברכוהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שלמים וארץ וברוך אל עליון אשר מגן צריך
בידך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל
אברם תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר אברם
אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שלמים וארץ אם מזוט ועד שרוך לעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם
בעבדיו רק אשר אכלו העברים ויחלוק ראשונים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
חלקם
אחר הדברים האלה
היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא המשק אליעזר ויאמר אברם
הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי והנה
דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך ויצא אתו החוזה ויאמר
הבט לא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה ארעך והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה ויאמר אליו אני יהוה אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה

ויאמר אליו קחזה לי עגלה משלשה ועץ משלשה
ואיל משלש ותר וגו' ויקח לו את כל אלה
ויבחר אתם בתוך ויחץ איש בתרו לקראת רעהו
ואת הצפר לא בחר וירד העיט על הפצרים וישב
אתם אברם ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על
אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלה עליו ויאמר
לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
להם ועבדים ועליו אתם ארבע מאות שנה וגם את
הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואזרי כן יצאו ברכש
גדול ואתה תבוא אל אבותיך בשלוש תקבר
בשילה שובה ודור רביעי ישבו הנה כי לא שלם
עון האמרי עד הנה ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת את הקיני ואת
הקניזי ואת הקדמוני ואת הזרתי ואת הפרזי ואת
הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרשני ואת
היבوسی ושרי אשת אברם לא
ילדה לו ולא שפחה מצרית ושלמה הגר ותאמר
שרי אל אברם הנה לא עליני יהוה מלדת בא לא
אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול
שרי ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר שלים לשבת אברם בארץ
כנען ותחץ אתה לאברם אישה לו לאשה וכא
הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל צברתה בעיניה
ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בזיכך ותרא כי הרתה ואקל בעיניך
ישפט יהוה ביני וביניך ויאמר אברם אל שרי
הנה שפחתך בידי עשי לה הטוב בעיניך והעלה
שרי ותברח מפניה וימצאה מלאך יהוה על עין
חמים במדבר על העין בדרך שור ויאמר הגר
שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני
שרי צברתי אנכי ברחתי ויאמר לה מלאך יהוה
שובי אל צברתך והתעלי תחת ידי ויאמר לה
מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרב ויאמר לה מלאך יהוה הנה הרה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל קולך
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני
כל אחיו ישכך ותקרא שם יהוה הדבר אליה
אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אזרי ראי
על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש

וביין ברד ותלד הגר לאברהם בן ויקרא אברהם
 שלם בלו אשר ילדה הגר ישמעאל ואברהם בן
 שלמים שלנה ושלש שלנים בלדת הגר את ישמעאל
 לאברהם ויהי אברהם בן תשעים
 שלנה ותשלע שלנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר
 אליו אני אל עשוי התהלך לפני ויהיה תמים וארננה
 בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד ויפול
 אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני הנה
 בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד
 את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון
 גוים נתתיך והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
 ומלכים ממך יצאו והקמתי את בריתי ביני ובינך
 וביין ארעך אזוריך לדרתם לברית עולם להיות לך
 לאלהים ולארעך אזוריך ונתתי לך ולארעך אזוריך
 את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם
 והייתי להם לאלהים ויאמר אלהים אל אברהם
 ואתה את בריתי תשמר אתה וארעך אזוריך
 לדרתם זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
 וביין ארעך אזוריך המול לכם כל זכר ולמלתם
 את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם
 ובין שלמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתכם וליד
 בית ומקנת כסף מכל בן זכר אשר לא מארעך
 הוא המול ימול וליד ביתך ומקנת כסף והיתה
 בריתי בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר
 לא ימול את בשר ערלתו ולכרתה הנפש ההוא
 מעמיה את בריתי הפר ויאמר
 אלהים אל אברהם שרי אשרי אשתך לא תקרא את
 שמה שרי כי שרה שלמה וברכתי אתה וגם נתתי
 ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
 ממנה והיו ויפול אברהם על פניו ויצחק ויאמר
 בלבו הלבן מאד שלנה וילד ואם שרה הברת
 תשעיים שלנה תלד ויאמר אברהם אל האלהים
 לו ישמעאל יהיה לפניך ויאמר אלהים אב
 שרה אשתך ולדת לך בן וקראת את שמו יצחק
 והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אזורי
 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתני אתו והפריתי
 אתו והרביתי אתו במאד מאד שלנים עשר לשיאם
 ויליד ונתתיו לגוי גדול ואת בריתי אקים את יצחק
 אשר תלד לך שרה למועד הנה בשלנה האזרת
 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם ויקח
 אברהם את ישמעאל בלו ואת כל ילדי ביתו
 ואת כל מקנת כספו כל זכר באישי בית אברהם

וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים ואברהם בן תשעים ותשלש
שלשה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל בנו בן
שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו
בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו
וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן
זכר נמלו אתו

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי
חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך יקח נא מעט
מים ורחצו רגליכם והשלינו תחת העץ ואקח
פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כל כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת ויבחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועלשי עגורת
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך ושני
ויתן אל הנער ויבחר לעשות אתו ויקח זמורה
ודולב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
עמד עליהם תחת העץ ויאכלו ויאמרו אליו
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר שוב
אשוב אליך בעת זיה והנה בן לשרה אשתך
וישרה שמעת פתח האהל והוא אזריו ואברהם
וישרה זקנים באים בימים זדל להיות לשרה
ארוז כלשים ותצחק שרה בקרבה לאמר אזריו
בלתי היתה לי עונה ואדני זקן ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלך ואני זקנתי היפלא מיחזה דבר למועד אשוב
אליך בעת זיה וכלשרה בן ותכזש שרה לאמר
לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת ויקמו
משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הרוך
עמום לשלחם ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ותברכו בו כל גויי הארץ כי ידעתיו למען אשר
יצוה את בניו ואת ביתו אזריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על
אברהם את אשר דבר עליו ויאמר יהוה לעקרת
סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד
ארדה לא ואראה הכעצקתה הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה ופלו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה ויש אברהם